

paa Grund af, at man ikke maa være ubillig imod det Offentlige. Det var særlig med Hensyn til, at Affenderen skulde betale de Breve, som Modtageren ikke vilde indløse, at jeg yttrede dette igaar, idet jeg navnlig har tænkt mig Forholdet til Udlandet. Der ligger det i Sagens Natur, at man ikke kan faae Porto'en erstattet hos den udenlandske Affender, og det forekommer mig, at Folk i Indlandet skulde være ligesaa heldigt stillede som Udlændinge. — Den ærede Ordfører gjorde en Bemærkning med Hensyn til Jernbanerne, som jeg ogsaa ganske kan samstemme med. Det er vist i det Hele taget meget uheldigt, at Staten ikke har dem fuldkomment i sin Haand, og der er overordentlig mange Tilfælde, hvor Postvæsenet kommer i Collision med de Bestemmelser, der ere tagne af de private Jernbaneselskaber. Hvad der forekommer mig meget onskeligt, er, at der i det Hele taget bestaaer en meget god Forstaaelse mellem Postvæsenet og Jernbaneselskaberne; men da Indenrigsministeren i alt Fald har nogen Indflydelse paa Ordningen af Togene, vil der jo kunne skee Forandringer af disse af Hensyn til Posten. Overhovedet vilde det være onskeligt, om Postvæsenet ikke var altfor sparsommeligt, saaledes at der, naar det undertiden hænder, at Posten ankommer, efterat Toget er afgaaet, saa bestoedes Ertratog til Postens Befordring, thi det er af Bigtighed, at Posten kommer frem, og da man har med et privat Selskab at bestille, saa kan man jo ikke forlange, at dette skulde gjøre Oprofrelser herfor.

Fischer: Saa ofte der er skeet nogen Nedjættelse i Postvæsenets Taxter, og saa ofte der fra Ministeriets Side er gjort Forslag til at komme Publicum imøde i en eller anden Retning, ligesaa ofte er der fremkommet Forsdringer om endnu at gaae meget videre, end Ministeriet har foreslaaet, og man har meent, at der vel kunde være Raad til at gjøre ogsaa dette eller hiint. Det har da heller ikke feilet, at den samme Betragtning er kommen til-

orde i det Foredrag, som vi nu hørte af den ærede Landstingsmand for Kjøbenhavn; han har stillet Fordringer til Postvæsenet i forskjellige Retninger, hvis Fyldestgjørelse aabenbart vil blive meget kostbar. Derved disse Fordringer vil jeg tillade mig at minde om, at den Grundsætning ikke tør forlades, at Postvæsenet skal kunne være sig selv. Man har i tidligere Tid endog stillet den Fordring, at Postvæsenet skulle bringe Indtægt i Statskassen; denne Fordring vil jeg ikke fastholde, men at Postvæsenet skal kunne holde en god Balance i Forening med Telegraphvæsenet, som jo fra Statens Side maa betragtes som Et med Postvæsenet, er en Fordring, som ikke kan opgives. Nu er der omdeelt en Oversigt, en Post-Statistik, for Finantsaaret 1869—70, der viser et Overskud af 83,186 Rd. for det nævnte Aar. Eigeoverfor dette maa jeg imidlertid tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger om den virkelige Status af Postvæsenets Indtægter og Udgifter. Den statistiske Oversigt er rigtig opgjort, kun saaledes, at Telegraphvæsenet er ikke medtaget, og at der ikke er taget Hensyn til de overordentlige Udgifter, der findes i Paragraphen: „Andre og overordentlige Statsudgifter“. Men disse overordentlige Udgifter komme jævnlig igjen, f. Ex. Udgifterne til Nedlægning af Telegraphtouget i Store Belt, dem maae vi være beredte paa at finde hvert tredje eller hvert fjerde Aar, saa at de meget godt kunne tages med som ordinaire Udgifter, Ligeledes ogsaa de ordinaire og de saakaldte extraordinære Udgifter under Postvæsenet og Telegraphvæsenet tilsammen og undersøge, hvor stort et Tilskud Statskassen derefter har maattet yde i de sidste 4 Aar, for hvilke Regnskab foreligger, saa vil man komme til et Resultat, hvorom man maa indrømme, at det stiller Fordring til nogen Forsigtighed med Hensyn til videregaaende Reformen end dem, som vi allerede have erklæret os for ved nærværende Lovforslags Vedtagelse. Betragt vi først Finantsaaret 1869—70, da viser der sig et